

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1932 kl. 12.30 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om pension åt förutvarande förste kanslisten hos första kammaren H. Modigh.

I en inom första kammaren väckt, till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisad motion nr 54 hava herrar *von Geijer* och *Thulin* hemställt, »att riksdagen måtte besluta, att till förutvarande förste kanslisten i första kammarens kansli *Hjalmar Modigh* må från och med ingången av år 1932 från riksgäldskontoret utgå under hans återstående livstid en årlig pension av 2 000 kronor».

I motionen har omnämnts, att *Modigh*, som är född den 22 september 1858, antagits till kanslist i första kammarens kansli vid 1889 års riksdag samt därefter vid alla följande riksmöten, senast år 1931, tjänstgjort i nämnda kansli, från och med år 1898 såsom förste kanslist, vadan han kunde räkna 43 tjänstår i riksdagens tjänst.

Härefter har i motionen anförts följande:

»Beträffande de med förste kanslistens befattning förenade göromål må erinras därom, att han har att närmast under kammarens sekreterare fördela och leda kansliets arbete, varjämte honom åligger att utöva viss tillsyn över de hos kammaren anställda vaktmästarnas tjänstgöring, utarbeta arvodeslistor beträffande kammarens ledamöter, upprätta avlöningslistor för hos kammaren anställda tjänstemän och vaktmästare samt på riksgäldskontorets vägnar utbetala dem tillkommande avlöningar, ombesörja fördelning av biljetterna till kammarens åhörarläktare, ävensom tjänstgöra såsom sekreterare vid sammanträden med riksdagens valmän och nämnder, ombesörja kammarens annonsering o. s. v. Härjämte torde förste kanslisten få anses vid sidan av kammarens sekreterare representera kontinuiteten i kammarkansliets arbetsmetoder.

Med avseende å det sätt, varpå *Modigh* under ovanberörda långa tidsperiod fyllt sina åligganden, torde icke mer än en mening vara rådande, nämligen att han städe ådagalagt utmärkt skicklighet och intresse och en aldrig svikande plikttrohet. På grund härav och då *Modigh* genom arten av sin verksamhet såsom förste kanslist torde få anses hava gjort riksdagen verkliga tjänster, synes han hava gjort sig väl förtjänt av ett erkännande från riksdagens sida i form av en pension.

Vid slutet av 1931 års riksdag drabbades *Modigh* av svar sjukdom, hjärnblödning.

I anseende till sin höga ålder, sjuttiotre år, och sin iråkade sjuklighet kan *Modigh* icke längre fortsätta med sin tjänstgöring hos riksdagen.

Bihang till riksdagens protokoll 1932. 8 saml. 5 häft. (Nr 9—10.)

Modigh, som varit revisor i kungl. domänstyrelsen, uppbär från statsverket en årlig pension av 4 200 kronor jämte dyrtidstillägg, som nu utgår med 588 kronor. Det torde därför bliva kännbart för honom att icke längre åtnjuta sin inkomst av riksdagstjänsten, allrahelst hans sjuklighet helt naturligt medför ökade utgifter. Avlöningen i riksdagen har under 10-årsperioden 1921—1930 utgjort i medeltal 4 300 kronor årligen, inberäknat dyrtidstillägg.»

I motionen har vidare erinrats, att riksdagen tidigare i vissa fall beviljat pension åt personer, som innehaft befattning hos riksdagens kamrar eller utskott. Sålunda hade bland annat 1923 års riksdag tillerkänt f. d. registratören i första kammarens kansli, förutvarande fortifikationskassören V. Geete en årlig pension av 1 400 kronor, och 1925 års riksdag hade beviljat stenografen hos första kammaren, kanslisekreteraren friherre T. Hermelin en årlig pension av likaledes 1 400 kronor. Envar av dem hade i omkring 40 år innehaft riksdagstjänst.

Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet. Då utskottet år 1925 hade att behandla frågor om pension åt ett par i riksdagens tjänst anställda befattningshavare, angav utskottet på följande sätt sin uppfattning angående de allmänna synpunkter, vilka borde anläggas vid bedömande av dylika frågor:

»Den hos riksdagen, dess kamrar och utskott samt kansli anlidade personalen innehar såsom bekant icke fast anställning utan antages i mån av behov tillfälligt för varje riksdag. I stor utsträckning bestrides ifrågavarande arbete av statstjänstemän, vilka vid sidan av och med tillfällig ledighet från sin statstjänst åtaga sig anställningen hos riksdagen mot en ersättning, som i allmänhet torde överstiga avlöningen vid innehavande statsbefattning. Att en även under längre tid innehavd anställning i riksdagens tjänst i och för sig skulle kunna anses berättiga till erhållande av särskild pensionsförmån bör under sådana förhållanden av principiella skäl icke ifrågakomma. Utskottet måste därför ställa sig i hög grad betänksamt mot varje förslag, som kan vara ägnat att medföra prejudicerande verkan i sådan riktning. I de enstaka fall, då riksdagen tidigare beviljat pensioner åt befattningshavare, som under lång tid innehaft anställning hos riksdagen, torde anledningen därtill enligt utskottets förmenande närmast vara att söka antingen i att befattningshavarens verksamhet ansetts hava varit av särskild betydelse för riksdagens arbete eller att befattningshavaren funnits vara i behov av något understöd.»

Riksdagens kamrar godkände vad utskottet sålunda uttalat samt fattade i de då föreliggande ärendena beslut i enlighet med vad utskottet från här angivna utgångspunkter föreslagit.

Den principiella uppfattning, varåt utskottet i nyssberörda sammanhang givit uttryck, finner utskottet alltjämt äga giltighet.

I överensstämmelse med denna uppfattning anser sig utskottet icke kunna tillstyrka, att särskild pensionsförmån för riksdagstjänsten skulle beredas f. d. förste kanslisten Modigh, vilken — enligt vad i motionen blivit upp-

lyst — för ordinarie statstjänst åtnjuter pension till belopp av 4 200 kronor årligen jämte därå belöpande dyrtidstillägg.

Utskottet vill i detta sammanhang framhålla, att de i det föregående omnämnda tjänstemän, vilka genom beslut av 1923 och 1925 års riksdagar tillerkänts särskilda pensioner för riksdagstjänst, voro tillförsäkrade pensioner för statstjänst med allenast avsevärt lägre belopp än som utgår i här förevarande fall, nämligen registratorn Geete med 2 400 kronor och steno-grafen friherre Hermelin med 1 350 kronor årligen.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion I : 54 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 februari 1932.

På bankoutskottets vägnar:

NILS WINKLER.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från f ö r s t a k a m m a r e n: herrar *Lindgren*, *Johansson* i Östersund, *Stendahl*, *Berling**, *Bjurström**, *Forssell** och *Lindström*;

från a n d r a k a m m a r e n: herrar *Winkler*, *Svensson* i Betingetorp, *Höglund* i Göteborg, *Leffler*, *Johansson* i Edsbyn*, *Paulsen* och *Hammarlund**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.